

అందరూ విప్లవ కవిత్వం రాస్తున్నారు గదా. మనపూ రాసేస్తే ఎలా వుంటుంది?" అన్నాడు ఎడిటర్ త్రయంబకం న్యూసెడిటర్ నుబ్బారావు ఎదురుగా కుర్చీలో నుగాసీనుడైపోతూ.

నుబ్బారావు గుండె గుభేలు మంది- ఇప్పటికీ చిక్కి శల్యమైపోతున్న ప్రజాగోల నర్క్యలేషన్ త్రయంబకం విప్లవ కవిత్వం మొదలు పెడితే ఏమైపోతుందో ఊహించుకునేనరికి.

కాస్త అసీంటా కుచున్న నర్క్యలేషన్ మేనేజర్ గతుక్కుమన్నాడు. కుర్చీ ఇసీంటా లాక్కున్నాడు_ ఎలాగైనా విప్లవ కవిత్వం రాయద్దని త్రయంబకాన్ని వేడుకునే వుద్దేశంతో.

"విప్లవ కవిత్వం ఏం కష్టం కాదోయ్. మామూలు కవిత్వమే రాసి మధ్య మధ్యన మిత్రమా అనో, కామ్రేడ్ అనో, నేస్తం అనో తగిలిస్తే అది విప్లవ కవిత్వం అయిపోతుంది. ఉదాహరణకి రెండు చదువుతా శ్రద్ధగా విన..."

అప్పటికే హాలో వున్న మిగిలిన నబ్ ఎడిటర్లంతా అరచేతిలో గుండెలు పెట్టుకుని శక్తికొద్దీ పారిపోయారు. ఆ వని చెయ్యలేని నుబ్బారావు, నర్క్యలేషన్ మేనేజరూ మాత్రం మిగిలిపోయారు.

ఆ తెరిచివున్న కిటికీలోంచి లోకాన్ని చూడు నేస్తం నా కళ్ళు అరువు తీసుకుని చూడు నేస్తం లోకాన్ని ఆ రోడ్డు వక్కన చెత్త కుండీల చాటున విరిసీ విరియని మొగ్గల్ని చూడు నేస్తం అవలా మాడిపోతున్నాయేం నేస్తం" ఇక నవ్వు ఆవు చేసుకోవడం నుబ్బారావు వల్ల కాలేదు. త్రయంబకం మరో వద్యం పాడితే తన ఆరోగ్యం వూర్తిగా పాడయ్యేట్టుంది. వెంటనే గట్టిగా చప్పట్లు కొట్టేశాడు. నర్క్యలేషన్ మేనేజర్ కూడా డిటోచేశాడు.

"చూశారా ఇదే విప్లవ కవిత్వం అంటే. ఇదే వద్యాన్ని 'నేస్తం' బదులు 'కామ్రేడ్' 'మిత్రమా' అనే వదాలతో కూడా రాయచ్చు. 'వ్రభూ' అంటే మళ్ళీ ఇదే పజ్యం క్లాసిక్ అయిపోతుంది" అన్నాడు త్రయంబకం.

ఇద్దరూ త్రయంబకం చెప్పింది అక్షరనత్యం.



డోన్ డోన్ విప్లవ కవిత్వం

అనేశారు.

"ఇంకో రెండు వినిపిస్తా" అన్నాడు త్రయంబకం మరో రెండు ఇడ్డీలు వడ్డిస్తా అన్నట్టు.

ఇద్దరూ కంగారు వడిపోయారు. ఇంతలో ప్రజాగోల స్టార్ రిపోర్టర్ గుర్నాధం ప్రవేశించాడు ఆవద్బాంధవుడిలా. ఎవరైనా కష్టాల్లో వున్నప్పుడు ఆవద్బాంధవుడిలా ప్రవేశించడం అతని హాబీ.

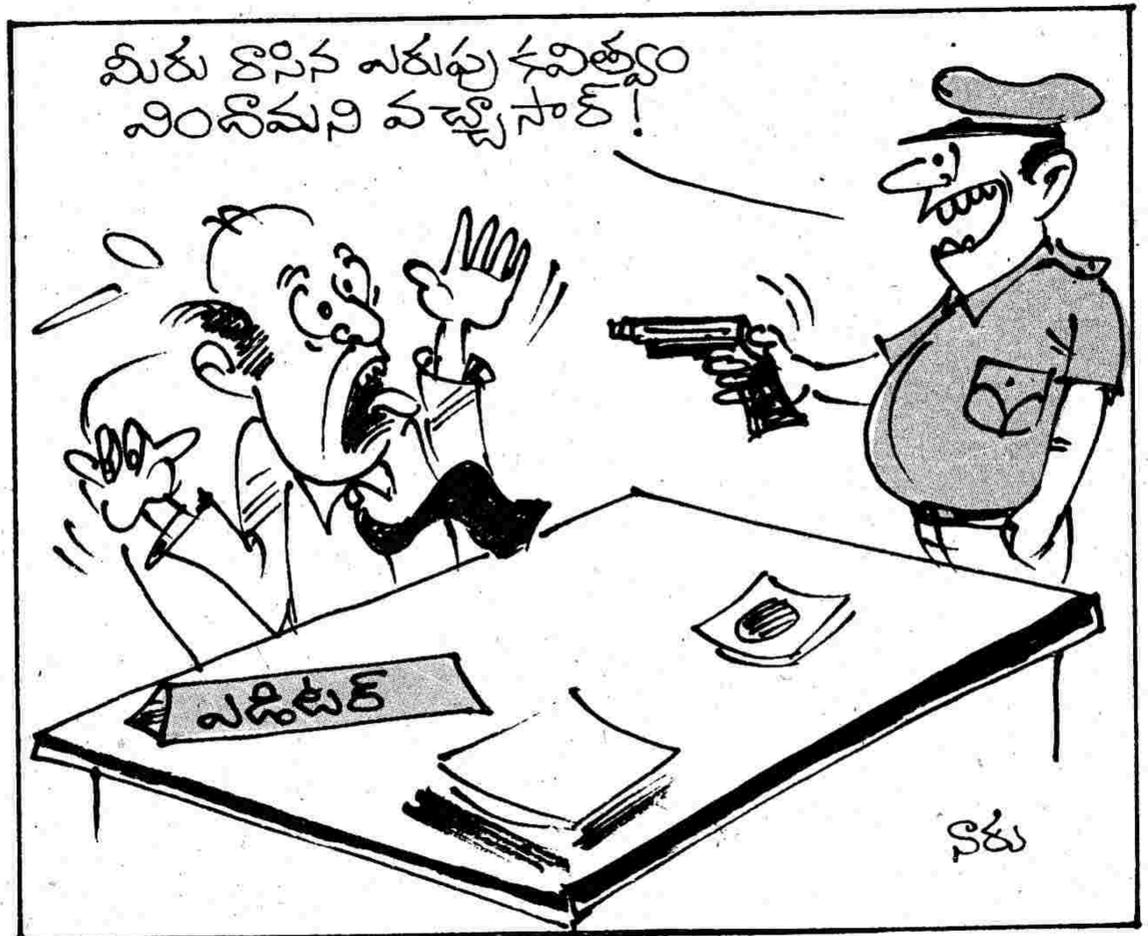
"ఏవిటి ఎడిటర్ గారు మంచి కవిత్వం వినిపిస్తున్నట్టున్నారు. నేను మిస్సైపోయాను" అన్నాడు గుర్నాధం కుర్చీలాక్కుని కూచుంటూ.

"ఒక్క నిముషం ముందు వొచ్చుంటే రెండు మంచి పజ్యాలు వినుండేవాడివి. పోన్లే మళ్ళీ చదువుతా" అన్నాడు త్రయంబకం గొంతు నవరించుకుంటూ.

"ఎడిటర్ గారు మన పేవర్లో విప్లవ కవిత్వం రాస్తానంటున్నారు" అన్నాడు నుబ్బారావు నీరసంగా.

గుర్నాధం ముంచుకోస్తున్న ముప్పుని వసిగట్టేశాడు.

"రాష్ట్రంలో పీపుల్స్ వార్ గ్రూప్ ని నిషేధించాక ఎవడైనా విప్లవ కవిత్వం రాశాడంటే లోవల తోసైమని డీజీపీ ఆర్డర్ వేశాట్ట. విప్లవ కవిత్వం రాస్తే నర్క్యలేషన్ బ్రహ్మాండంగా పెరిగే మాట నిజమేగానీ పీపుల్స్ వార్ని బాన్ చెయ్యక ముందే రాసెయ్యాల్సింది" అన్నాడు గుర్నాధం దిగులుగా.



"పోనీ 'నేస్తం' బదులు 'వ్రభూ' అని పెట్టేస్తే పోలీసులు తెలుసుకోలేరుగదా విప్లవ కవిత్యం అని" అన్నాడు త్రయంబకాన్ని పొగడవే జీవితధ్యేయంగా పెట్టుకున్న నర్సులైవన్ మేనేజర్ ఆనందరావు.

నుబ్బారావుకి వాణ్ణి నవలి మింగెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. కానీ ఆ వ్రమాదాన్ని త్రయంబకమే తప్పించాడు.

"నేస్తం అనే వదం తీసేస్తే ఇక అది విప్లవ కవిత్యం అవదు. క్లాసిక్ అయిపోతుంది. అలాంటి క్లాసిక్స్ లక్ష రాసేశాను ఇప్పటికీ. ఏం చేస్తాం. ఇహ వెళ్ళి ఎడిటోరియల్ రాస్తా" అన్నాడు త్రయంబకం. రాష్ట్ర ప్రజల్ని బాధించడానికి ఇవాళికి ఎడిటోరియల్ రాయడం తప్ప మరో మార్గం లేదన్న నిరాశ ఆయన గొంతులో ధ్వనించింది.

"హమ్మయ్య" అన్నాడు నుబ్బారావు పెద్ద వ్రమాదం తప్పి పోయినందుకు తేలిగ్గా నిట్టారుస్తూ.

కానీ తప్పిపోతుందనుకున్న వ్రమాదం మరో రూపంలో ముంచుకొచ్చింది.

త్రయంబకం వెళ్ళిన మరుక్షణాన్న 'రాస్తా రాస్తా' అంటూ వ్రవేశించాడు జంబులింగం. ఇది హిందీ రాస్తా కాదు. తెలుగు రాస్తా.

ఈ జంబులింగం గాడు ఓ మంత్రిగారికి బావమరిది. వీడి బావ మంత్రి అవడం ద్వారా వ్రజల మీద కక్ష సాధిస్తుంటే వీడు నవలలు రాయడం ద్వారా జనాన్ని వేధిస్తున్నాడు. వీడు తాజాగా ఓ నవల రాసేసి దాన్ని వ్రజాగోల పత్రికలో సీరియల్ గా వెయ్యమని మంత్రిగారి చేత రికమెండ్ చేయించాడు.

"మళ్ళీ వీడు దావురించాడు దేవుడో. వ్రతి అడ్డమైన వాడికీ రాయడానికి ఈ వ్రతేకే దొరికిందా వ్రభూ" అన్నాడు నుబ్బారావు తన్నుకొస్తున్న దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుంటూ.

గుర్నాధం కంగారు బడదనీ సకల కష్టాలనించీ కాపాడానికి తను ఒహణ్ణి వున్నాననీ అభయం ఇచ్చాడు.

ఈలోగా జంబులింగం వచ్చేసి ఫాను కింద సీటు చూసుకుని కూచుండిపోయాడు -పైగా 'హమ్మయ్య' అన్నాడు ఒక పెద్ద వని పూర్తయినట్టు.

"ఏం సార్ ఎప్పట్నించీ మొదలు పెడు

తున్నారు మన సీరియల్" అన్నాడు జంబులింగం కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్న తరవాత.

"మన సీరియల్ కాదు- నీ సీరియల్. అదిగూడా వెయ్యాలని ఇంకా అనుకోవడంలేదు" అన్నాడు నుబ్బారావు కసిగా.

ఈలోగా గుర్నాధం అందుకున్నాడు.

"కెన్ ఫోలెట్ మీ బంధువా?" అన్నాడు. జంబులింగం సిగ్గుపడాడు.

"మాకేం కాడు సార్" అన్నాడు.

"పోనీ ఆయన పోతూ పోతూ ఆస్తిపాస్తులన్నీ నీ పేర్న గానీ రాసి పోయాడా?"

"ఏం సార్ అలా అడుగుతున్నారు?" అన్నాడు జంబులింగం అనుమానంగా.

"కెన్ ఫోలెట్ ఐ ఆఫ్ ది నీడిల్ అని నవల రాశాడు. కానీ దాన్ని తెలుగులో పేర్లు మార్చి రాసే హక్కు నాకు తెలిసినంత వరకూ ఎవరికీ ఇవ్వలేదు. ఒకవేళ నాకు తెలీకుండా నీగ్గానీ ఇచ్చేశాడా అని అనుమానం వచ్చింది- అందుకూ" అన్నాడు గుర్నాధం.

"సార్ మీరు గూడా ఇంగ్లీషు నవలను

అంతగా తెలుగు వ్రజల మీద నీక్కూడా ఏదైనా కోపం వుంటే రాజకీయాల్లో జేరిపో" అని నలహా ఇచ్చాడు గుర్నాధం.

"సారీ పోనీ హిందీనించి రాస్తాను సార్" అన్నాడు జంబులింగం దీనంగా.

"హిందీ కాదు పారీస్ భాష నించి కూడా రాయడానికి వీలేదు. తెలుగు పాఠకులు అంత తేరగా దొరికారా కలంతో కుళ్ళ బొడవడానికి. మళ్ళీ ఇటువైపు వొచ్చావంటే నువిప్పడి దాకా రాసిన నవలల్ని ఏ ఇంగ్లీషు నవలనించి కాపీ కొట్టావో వ్యానం రాస్తా" అన్నాడు గుర్నాధం.

అ దెబ్బకి లేచాడు జంబులింగం.

'రాస్తా రాస్తా' అనుకుంటూ నిశ్చయించేశాడు.

అంతుకు ముందే అక్కడికి వచ్చి జరిగిందంతా గమనించిన ఓ ఏజంటు "మీ (మా) పేవరుకి శనేదో వట్టుకున్నట్టుంది సార్" అన్నాడు జనాంతికంగా.

"శని కాదు వట్టుకున్నది- ఎడిటర్" అన్నాడు నుబ్బారావు తల వట్టుకుంటూ.

జొన్నలగడ్డ కథిక్య

చదువుతారా సార్" జంబులింగం ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"నేను కూడా ఏవిటి-నేనే చదివేది. నువ్వు వదోక్లాను మూడుసార్లు తప్పావుగా నీకెలా అర్థం అయిందా ఇంగ్లీషు నవల అనేదే అంతువట్టడం లేదు. ఎవరితో చదివించుకున్నావో చెప్పవూ?"

జంబులింగం మరింత సిగ్గుబడిపోయాడు.

"మా ఫామిలీ గ్రాడ్యుయేట్ సార్. అది చదివి చెప్పింది. తనే చెప్పింది సార్ తెలుగు పేవర్ల ఎడిటర్లకి ఇంగ్లీషు రాదని. పోస్టెండి మీకు ఇంకో నవలిస్తా-ఇది మరెవళ్ళకయినా ఇస్తా."

"చూడు జంబులింగం దీన్ని మరెవళ్ళకీ ఇవ్వద్దు- మరోపేదీ మాకూ ఇవ్వద్దు. తెలుగు పేవర్ల ఎడిటర్లకి ఇంగ్లీషు రాకపోవచ్చు గానీ నబెడిటర్లకి వొస్తుంది. అంచాత నువ్వు రచన చైడం మానెయ్.

గుర్నాధానికి ఓ ఐడియా వచ్చింది.

" 'ఇకపై వ్రజాగోల నముజ్వల దినపత్రికలో సీరియల్స్ గానీ విప్లవ కవిత్యాలు గానీ వ్రచురించబడవు. = నం.' అని ఇవాళి పేవర్లో అచ్చుకొట్టెయ్- ఆ దెబ్బకి ఎడిటర్లీ భవిష్యత్తులో కూడా విప్లవ కవిత్యం రాయడానికి సాహసించడు" అన్నాడు.

నుబ్బారావుకి ఈ నలహా అమోఘంగా నచ్చింది.

"డౌన్ విత్ విప్లవ కవిత్యం" అన్నాడు పిడికిలి బిగించి.

"వెళ్ళబోయే ముందు నీకో సామెత చెప్పనా అన్నాడు గుర్నాధం.

"చెప్పు" అన్నాడు నుబ్బారావు వుత్సాహంగా.

"చిన్న కవినైనా పెద్ద కర్రతో కొట్టమన్నారు పెద్దలు."